

12/10/95 TESTO ①
Scuola Superiore di
Lingue Moderne per
Interpreti e Traduttori

LECCHE: KOEN RAADS
Esami di profitto
interpr. consecutiva
NL-IT 2° anno

TL = 500"
Sessione autunnale
1° appello
A.A. 1994/95

1132/A

We willen niet gelijk zijn, we willen gelijke rechten

In de Chinese hoofdstad Peking begint aanstaande maandag de vierde Internationale Vrouwenconferentie van de Verenigde Naties, die het doel heeft de positie van de helft van de wereldbevolking op alle denkbare terreinen ~~op~~ te verbeteren. Het belangrijkste document, het zogenoemde *Platform van Actie* (PFA) heet in het conferentiejargon "een blauwdruk voor de vooruitgang van vrouwen in alle landen" en vormt het uitgangspunt van de twaalfdaagse bijeenkomst.

Wat is er verbeterd sinds de drie eerdere edities in Mexico-stad, Kopenhagen en Nairobi in de positie van de vrouw? In feite erg weinig. Ja, de gemiddelde levensduur van vrouwen is gestegen en het onderwijsniveau is licht verbeterd, maar in beide gevallen geldt dit ook voor mannen, waardoor de achterstand even groot is gebleven.

Van alle mooie voornemens en besluiten van de vorige conferenties is vrijwel niets terecht gekomen. Zo stelde de wereldgemeenschap op de conferentie in Nairobi alle vrouwen in het jaar 2000 een feestpakket in het vooruitzicht: gelijke rechten, het uitbannen van prostitutie, slavernij en het doden van meisjesbaby's, volledige toegang tot onderwijs en gezondheidszorg, een goede gezinsplanning en vele andere zaken.

Uiteindelijk is alleen op papier enige vooruitgang geboekt. Tot nu toe tekenden 133 landen een VN-verdrag waarin discriminatie op grond van sekse wordt verboden en zijn 'de rechten van de vrouwen' opgenomen in de lijst van rechten van de mens. De Wereldbevolkingsconferentie in Kairo van vorig jaar nam een verklaring aan over het recht van vrouwen op anti-conceptie en geboortenbeperking. Papier, papier en nog eens papier.

Daar staat een harde alledaagse praktijk tegenover. Uitgedrukt in cijfers: van de 1,3 miljard armen in de wereld is 70 procent vrouw. Vrouwen krijgen nog altijd 30 tot 40 procent minder betaald voor hetzelfde werk dat mannen doen. Eenderde van de vrouwen in ontwikkelingslanden moet zich lichamelijk geweld laten welgevalen, maar ook in de 'ontwikkelde' wereld is geweld tegen vrouwen gemeengoed. En het aantal vrouwelijke vertegenwoordigers in de nationale parlementen is fors teruggelopen, van 15 procent in 1988 tot 11 procent nu.

De voorzitter in Peking heeft inmiddels de toon gezet voor de komende twee weken. "We willen niet hetzelfde zijn als mannen, maar we willen wel gelijke kansen en gelijke rechten" zei ze vorige week voorafgaande aan het begin van de conferentie.

08-1132 A fin 1

Was het maar waar- in ieder geval vanuit het oogpunt van gelijkheid - dat alle vrouwen er net zo overdachten als de voorzitter. Zo is het helaas niet, want onder haar tegenstanders bevinden zich veel seksegenoten. Met name in behoudende christelijke en islamitische hoek wordt de positie van de vrouw als moeder verreweg het belangrijkste gevonden, ook door de vrouwen zelf. De regering van Afghanistan zag, bij het zien van het concept PFA helemaal af van het sturen van een delegatie, omdat in Peking "teveel feministische onderwerpen aan de orde komen."

Het is een raadsel waar dergelijke meningen op zijn gebaseerd, want de tekst van het PFA is in de verste verte niet 'manvijandig'. Het somt de achterstelling van de vrouwen op en wat daartegen gedaan moet worden.

De vrouwenconferentie zal, zo is het voorstel in het Platform voor Actie, aan alle regeringen dringend vragen alle geweld tegen vrouwen te veroordelen. En geen enkele gewoonte, traditie of religieuze overweging aan te voeren als excuus voor het niet nakomen van deze plicht. Probleem is echter dat die excuses wel worden aangevoerd; soms door de regeringen, maar vaker door de bevolking zelf.

(NRC Handelsblad 2 september 1995)